

ТЕАТРАЛЕН ФЕСТИВАЛ Варненско лято

7 ЮНИ 2001

Б Ю Л Е Т И Н

БРОЙ 3

Двойният захват на ритуала

На 5 и 6 юни във Фестивалния и конгресен център се проведе, както всяка година - с много жар и страст, теоретичния семинар. Този път темата беше „Ритуал - Театър - Ритуал“ - отличен избор с оглед дебатите и интереса на участниците.

Още първия ден се очертаха две разгорещени групи, които се различаваха не по общия си патос - търсене на автентизъм, а в отношението към ритуала: Маргарита Младенова и Иван Добчев обявиха пристрастията си към „мита“, Възкресия Вихрова и Зарко Узунов - към фолклорния ритуал като източник на мощен психофизичен опит. Теоретично говориха Кристиан Банков, Николай Йорданов и др.

На втория ден се изказаха Камелия Николова („Ритуалът се състои само за участниците в него. Театърът, цитиращ ритуал, прави от зрителите воайори.“), Мирослава Тодорова („Ритуалът е ритъм, липса на индивидуализирано слово, демиургически опит“), Асен Терзиев (за трите места в историята, когато ритуалът се споменава във връзка с театъра), проф. Снежина Панова („Има ли сцена и публика, ритуал няма“), Възкресия Вихрова („Станиславски ни натрапва вторичните психози“), Иван Добчев („След Хиросима много стълби към небето са се срутили“). Изобщо и въобще, „ритуалът“ се оказа притегателно понятие, като мед.

Bastard

Явор Гърдев,
режисьор

- Духът на мястото (изба „Димят“) ли те предизвика за историческа тема или просто от известно време си търсил къде да направиш своя разказ за краля-бастард? И защо кралят, воювал със своите перове, се оказа в кошчето при теб?

- Търсих, търсих, търсих и на един коктейл най-неочаквано намерих. Що се отнася до падналия в кошчето крал, той падна в кошчето с цветята.

- Някаква специална литература върху жестовостта на Средновековието?

- Да. „The Language of Sex“ - една студия върху половите взаимоотношения и свързаната с тях социална жестикуляция през Средните векове, както и изследването на Слава Янакиева за литургическата драма „Ludus de Antichristo“. Разбира се, покрай писмото на монаха Адсон прерових и доста неща около Антихриста и очакването на неговата поява между 10-ти и 13-ти век.

- Е ли избраната от теб представа за моделното Средновековие идентична с тая от историческите саги в киното от 50-те до днес? Сигурно е още по-варваризирана. Ако е така, защо? Никой не те мисли като пародичен, но според мен често си служиш с този похват.

- Не е съвсем идентична. На ниво драматургия тя е много по-сходна с образци от втората половина на 90-те, и то не епически, а от типа на психотрилъра. Разбира се, моето представление си спомня с преклонение „Lion in the Winter“, но е в доста по-голяма степен идеологическо братче на „Seven“ и „Fight club“.

- Ако ти кажат, че централният мотив в „Бастард“ се състои в това, че политически резултатен е само лишеният от скрупули бастард, един студен пикаро, или че „политиката е на копелетата“, колко крив ще е прочитът им?

- Ще е леко крив, но все пак верен.

- Слушал ли си дедметъл?

- Не, но част от екипа на „Bastard“ загряваше за репетиция с „Rammstein“.

Другата част няхахме нужда - и без това сме си натурално луди.

- Един въпрос като слънце. Формулата на добрия театър?

- Подземие, 12° студ, 90% влажност и тук-там трупове.

Въпросите зададе Йордан Ефтимов

„Гледалото или вечната балканска кръчма“, Нов драматичен театър „Създа и смях“

Правя - значи ме има

Бойко Богданов, режисьор

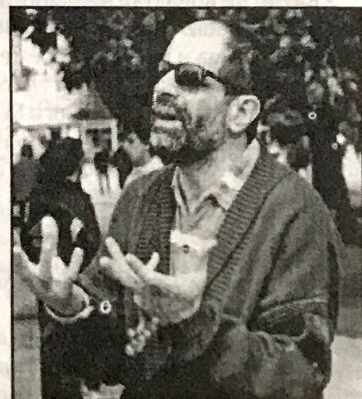
- Как се пише текст за „луди, млади години“, за плитките на баба и лулата на дядо?

- Текст не се пише, той става. Специално в този спектакъл, последното, което той има, е текст в словесния смисъл. Може би има контекст, той се случва, но в никакъв случай не мисля, че се пише.

- Как трябва да се мисли за миналото през зрителния ъгъл на настоящето?

- Времето е човешка абстракция, рожба на въображението. В света времето не съществува, според мен времето е някакъв начин, който нещастният човек е измислил, за да може да подрежда нещата. А иначе миналото в настоящето - те са едно цяло, т.е. причинно-следствените връзки в света на целостта вероятно фигурират по друг начин, особено в поетичния свят.

Следва на стр. 4

От 2 до 5 юни в Дома на архитекта се проведе първата част на образователния семинар за студентите по театрознание от НАТФИЗ „Кр. Сарафов“ на тема „Модернизмът в българската литература“. Той включва два цикъла лекции, водени от Бойко Пенчев и Георги Господинов. Интервю с гл.ас. д-р Бойко Пенчев на стр. 3.